

Kort beskrivning av Ross Greenes CPS-metod, som bygger på ett förhållningssätt där barnets utmanande beteende ses som en följd av ännu ej utvecklade förmågor – något som leder till att miljöns förväntningar inte möts. Ett problem uppstår i förhållande till omgivningen.

Ross Greene betonar att barn gör så gott de kan. När beteende är "utmanande" beror det på att färdigheter saknas. Han listar 23 (eller 24) sådana färdigheter. Dessa kan lämpligen fördelas i grupper. Brister inom områdena: *exekutiva* färdigheter (handlar om planering, organisering och genomförande), *språkliga* färdigheter, *reglering av känslor*, *flexibilitet* och *sociala* färdigheter.

ALSUP står för Assessment of Lagging Skills and Unsolved Problems, dvs uppskattning av utvecklade färdigheter (hos eleven/barnet) och olösta problem. Dessa kan vara allt möjligt, såsom komma i tid till lektionerna (vilka lektioner: tid på dagen/i veckan/inom ett särskilt område/för någon särskild lärare...) fokusera på uppgiften (specificera även här), se konsekvenser av sitt handlande, samspela med kamraterna, eller – hellre – specifika kamrater

Det är lärarens eller förälderns uppgift att välja problemområde (PRIORITERA) det område som känns viktigast just nu eller som man har störst möjlighet att lyckas inom!) och sedan **vid samtal** (som kallas "*empatiska steget*", det första och viktigaste steget i problemlösningen) försöka förstå barnets perspektiv och KOMMA TILL KÄRNAN.

Nästa steg: "*Definiera problemet*". Här tar den vuxne upp sitt bekymmer. Problemet består av två bekymmer, barnets som man söker förstå i det empatiska steget, och den vuxnes, som uttrycks på ett för barnet begripligt (och, inte hotande) sätt. Problemet löses sedan med förhandling i steg tre. Båda parter ska bli nöjda. Man uttrycker det så att problemet ska finna en lösning som är realistisk (genomförbar) och ömsesidigt tillfredsställande (båda ska bli nöjda). Detta tredje steg kallar Greene för "*Inbjudan till problemlösning*". Efter att kort ha deklarerat sitt bekymmer säger han t ex "jag undrar om det kan finnas ett sätt så att ... (här uttrycks barnets bekymmer som man uppfattat det i "empatiska steget" och därefter det egna bekymret som kan vara allt ifrån att barnet ska trivas i skolan, lära sig det som behövs i en viss situation till slippa bli arg på Filip).

Givetvis finns massor av svårigheter när detta ska tillämpas. Greene har givit exempel på fallgropar.